

KICZKA (4) *sb f*

sg N kiczka (1). ◇ *I* kiczką (1). ◇ *pl N* kiezki (1). ◇ *A* kiczki (1).

Sł stp w innym znaczeniu, Cn notuje, Linde XVI (trzy z niżej notowanych przykładów) – XIX w.

1. *Kij okuty służący jako broń; clava Mącz (2) : Clava, Buławá/ Mączugá też Kiczka álbo piłatyk á kiyec. Mącz 56a.*

Zwrot: »kiczką w łeb wziąć« (1): A iż [...] we wthorek kiczką w łeb aż oko wylezye nie weźmie/ to iuz nie wczynił dofyć powinności swoiey. RejPos 225v.

2. *Wiązka; nodus ex vitilibus fruticibus aut arboribus Cn (2) : Máty/ y do Komieg kiczki/ kulki/ gwoździe/ to ma bydź robiono kiedy nawiętła noc GostGosp 84.*

Zwrot: »wić kiczki« (1): Wiał kiczki z brzeżiny/ mężowie y żonki. KlonWor 48.

ZCh